

லன்னினியம், மாக்சிய லன்னினியம் என்ற பதங்கள் மூதலில் ட்ரொட்ஸ்கியப் போக்குகளிலிருந்து வறூபட்ட சரியான மாக்சிய நிலைப்பாட்டை அடையாளப்படுத்துதல் பயன்பட்டன. எனினும், மாக்சிய லன்னினியத்தைக் கொள்கையளவில் ஏற்ற கட்சிகள் யாவும் அன்று தம்மைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் என்றே அழைத்து வந்தன. திரிபுவாதப் போக்குகள் கருஷ்சேவிற்கு முன்பிருந்தே பிரித்தானிய, பிரஞ்சு, இத தாலியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும் தோன்றிவிட்டன. பின்னைய இரு கட்சிகளின் பாராளுமன்ற ஆசனங்களின் வலிமை அதற்கு உதவியது. யூகோஸ் லாவியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஸ்ற்றாலினின் காலத்திலேயே திசை விலகிவிட்டது. எனினும் ரஷ்யப் புரட்சிக்குப் பின்பு, எல்லாக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும் ப்ரேளவிலனும் தம்மை மாக்சிய லன்னினியக் கட்சிகளாகவே அடையாளப்படுத்தி வந்துள்ளன என்பது முக்கியமானது. இவ்வகையிலேயே, இலங்கையில் மாக்சிய லன்னினியக் கட்சிகளின் தோற்றத்தையும் இருப்பையும் கவனிக்க வேண்டும்.

---

1 / 4

Written by தமிழ்நாடு

Friday, 30 November 2012 12:02 - Last Updated Friday, 30 November 2012 12:06

கட்சியும் அடையாளப் படுத்தின. இவ்விடத்து, இடதுசாரிக் கட்சிகள் விவசாயிகளைப் பற்றிக் காட்டிய அக்கறை போதாது என்பது ஏற்கப்பட்ட ஒரு விடயமாகும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசியபோதும், விவசாயிகள் மத்தியிலான ஸ்தாபன வலைகள் காலந்தாழ்த்தியே தொடங்கின. திரிபுவாதத்திற்கு எதிராகச் செயற்பட்ட மாக்சிய லெனினியவாதிகள் 1960களில் விவசாயிகள் மத்தியில் ஒரு வலுவான அமைப்பைக் கட்டியெழுப்ப முனைப்புடன் செயற்பட்டாலும் திரிபுவாதிகளிடமிருந்து பிரிந்த மாக்சிய லெனினியக் கட்சியின் வளர்ச்சி பல்வகை அகப், புறக் காரணங்களால் தடைப்பட்டது.

பரேனவாதத்தினதும் கருகிய தசேயவாதத்தினதும் எழுச்சியும் பாராளுமன்ற இடதுசாரிகளான சமசமாஜக் கட்சியும் திரிபுவாதக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் பதிப்படியாகப் பரேனவாதத் தசேய மூதலாளியத்துடன் செய்து வந்த சமரசங்களும் இடதுசாரி இயக்கத்தின் சரிவிற்கு அளித்த பங்கு பற்றிது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலமைந் திரிபுவாதப் பாதையைத் தெரிவு செய்தபோதும், கட்சிக்குள் மாக்சிய லெனினிசம் வலுவான ஒரு போக்காக இருந்ததனாலேயே, கட்சியின் பிளவு ஏற்பட்ட போது, பெரும்பாலான தொழிற்சங்க உறுப்பினர்களையும் கட்சி உறுப்பினர்களில் அரவைவாசிப் பரேயும் செயற்குழுவின் கணிசமானோரையும் மாக்சிய லெனினியப் பிரிவுடன் கொண்டு செல்ல முயிந்தது. மாக்சிய லெனினியத்தை ஏற்கக் கூடியவர்களை அணிதிரட்டவதில் தோழர் சண்முகதாசனின் பங்கு முக்கியமானது என்பதில் ஐயமில்லாத போதும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குள் மாக்சிய லெனினியச் சிந்தனை வலுவாக இருந்திராவிடின் தனி ஒருவரால் ஒரு பெருந்தொகையினரை வனெற்றெடுத்திருக்க இயலாது என்பதுங் கவனிப்பிற்குரியது.

1964இல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் ஏற்பட்ட பிளவு ஒரு கடும் உட்கட்சி விவாதத்தின் பின்பு நிகழ்ந்தது என்பதும் இங்கு கவனிக்க உகந்தது. பிற்காலங்களில் மாக்சிய லெனினியக் கட்சிக்குள் ஏற்பட்ட பிளவுகளில் பல, முறையான விவாதமின்றியும் குழுவை மனப்பான்மையற்ற துண்டப்பட்டும் நிகழ்ந்தன. அவ்வாறு பிளவு கண்டவர்கள் சீரழிவு அரசியலுக்கு இரையானதையும் தனிமைபட்ட அடையாளமிழ்ந்ததையும் கண்டுகொள்ளாமல். 1966இல் விஜவே ர பரேனவாத அரசியலை முன்னெடுத்தது போல 1970களின் முற்பகுதியில் பிரிந்துபோன சிலர் கருகிய தசேய அரசியலை முன்னெடுத்தனர்.

1964க்குப் பின்னர், 1978இல் மட்டுமே கம்யூனிச இயக்கத்தினுள் முறையான ஒரு உட்கட்சி விவாதத்தின் அடிப்படையிற் பிளவு ஏற்பட்டது. இப் பிளவு நேர்த்தபோது நாடாளுவிய முறையில் மாக்சிய லெனினிய அரசியல் மட்டுமன்றி இடதுசாரி அரசியல் முழுவதும் மிகவும் பலவீனப்பட்டிருந்ததையும் நாம் அறிவோம். எனினும், இப் பிளவின் பயனாக உருவான கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (இடது) –இப்போது புதிய-ஜனநாயக மாக்சிய-லெனினிசக் கட்சி– இன்றுவரை 1960களில் தான் வரித்துக்கொண்ட மாக்சியம்-லெனினியம்-மாசதேயச் சிந்தனை எனும் சமகால மாக்சிய லெனினிய நிலைப்பாட்டினின்றும் பிறழாமல் இருப்பது நோக்கத்தக்க விடயமாகும். தோழர்

Written by தமிழ்நாடு

Friday, 30 November 2012 12:02 - Last Updated Friday, 30 November 2012 12:06

சண்முகதாசனுடன் சினைவர்கள், சண்முகதாசனின் மறைவின் பின் பான செயலின் மையால் நடமாற்றை அரசியலிலிருந்து ஒதுக்கினார்கள் ஒழியச் சந்தர்ப்பவாதப் பாதையை முன்னெடுக்கவில்லை. எனினும், அண்மையில் காலங்களில் “மாஓவாத இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி” என்ற அக் கட்சிப் பரே ஒரு தனிமனிதர் துஷ்பிரயோகம் செய்வது கவலைக்குரியது.

இலங்கையில் சிங்களவர்களிடையே மாக்சிய லெனினியர்கள் உள்ளனர். எனினும் அவர்களால் இதுவரை ஒரு மாக்சிய லெனினிய அமைப்பாகச் செயற்பட இயலாதுள்ளது. இவர்களின் சிலர் ஜே.வி.பியிலிருந்து விலகி வந்தோர். வறோ சிலருக்கு ஏலவே ஒரு மாக்சியப் பின்னணி இருந்துள்ளது. 1977இல் இடதுசாரிக் கட்சிகள் தரேதலில் சந்தித்த தோல்வியினின்றும் மீள முடியாதவர்களாகவே தன்னிலங்கை இடதுசாரிகள் இருப்பதும் தன்னிலங்கை இடதுசாரி அரசியலில் இன்னமும் தொடரும் ட்ரொட்ஸ்கியப் பாதிப்பும் நம்கவனத்திற்குரிய குறைபாடுகள். அனைத்திலும் முக்கியமாகப் பரேனவாத அரசியல் 1977க்குப் பின்பு கடமையான இன ஒடுக்கலாகவும் போராகவும் வடிவெடுத்த சமீபநிலையில், பரேனவாதத்தைக் கடந்து இடதுசாரி அரசியலை முன்னெடுப்பது ஒரு பெரிய சவாலாகவே உள்ளது.

எனவே, நாடளாவிய முறையில் ஒரு மாக்சிய லெனினியக் கட்சியைக் கட்டியெழுப்புவதற்குத் தேவையான கொள்கையளவிலான வழிகாட்டலை எழுப்பது வருடக் கம்யூனிஸ்ட் பாரம்பரியத்தில் வந்ததும் திரிபுவாதத்தை நிராகரித்து நாற்பத்தெட்டு ஆண்டுகளாக மாக்சிய லெனினியத்தையும் புரட்சிகர மார்க்சத்தையும் விடாது வலியுறுத்தி வருவதும் மாக்சிய லெனினியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் இருந்த தவறுகளை உட்கட்சி விவாதத்தின் மீலம் களைந்து கடந்த முப்பத்துநான்கு ஆண்டுகளாக நெறிபிறழாது இயங்கிவரும் இலங்கையின் ஓரே மாக்சிய லெனினியக் கட்சியிடமிருந்தே எதிர்பார்க்க இயலும்.

இலங்கையின் யதார்த்தமான சமீபம், பரந்துபட்ட ஐக்கிய முன்னணி ஒன்றைக் கட்டியெழுப்புவதன் மீலமே சமீக மாற்றத்தைக் கொண்டுவர இயலும் என உணர்த்துகிறது. அத்துடன் உலகநிலவரங்களையும் இலங்கை பின்தங்கிய முதலாளிய வளர்ச்சியடையதும் பிரபுத்துவ சிந்தனையைக் கட்டித் தவிர்த்து நவகொலனிய ஆதிக்கத்தைக் கொண்டதுமான ஒரு நாடு என்பதையும் கணிப்பில் எடுக்கும் போது, சோஷலிசத்தை நோக்கிய நகர்வு முதலில் சனநாயகப் புரட்சியின் கடமைகளை நிறைவு செய்ய வேண்டும் என்பதுடன் அந்தச் சனநாயகப் புரட்சி முதலாளிய சனநாயகத்திற்கானதல்ல எனவும் அதவேளை சோஷலிச இலக்குக்களை நிறைவேற்றும் மக்கள் ஜனநாயகமாக அமைவது கடினம் எனவும் விளங்கும். எனவே புதிய ஜனநாயகத்திற்கான புரட்சிகர வேலைத்திட்டம் ஒன்றை வகுப்பதன் மீலமே ஏகாதிபத்தியத்தையும் அதன் கட்டணிகளான உள்ளபரேனவாத முதலாளிய சக்திகளையும் முறியடித்துத் தொழிலாளர்-விவசாயிகள்-மீனவர் உட்பட்ட அனைத்து உழைக்கும் மக்களதும் அதிகாரத்தை நிறுவ இயலும் என்பதும் தெளிவாகிறது.

Written by தமிழரங்கம்

Friday, 30 November 2012 12:02 - Last Updated Friday, 30 November 2012 12:06

எனவே பரந்துபட்ட ஐக்கிய முன்னணி என்பது, புதிய ஜனநாயகப் புரட்சி எனும் இலக்கை மனதிற கொண்டு கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும் என்பது தனிவாகிறது. அத்தகைய முன்னணி ஒன்றிற் செயற்படுவதன் மூலமே ஒரு மாக்சிய லெனினியக் கட்சி தன்னை வலுப்படுத்திப் புரட்சிக் குத் தலமை தாங்க இயலும்.

கடந்த முப்பதாண்டுகட்கும் மலோகப் போர், பயங்கரவாதம் என்பனவற்றைக் கருதித் தமது அன்றாடப் பிரச்சனைகளிலிருந்து கவனம் திரும்பியிருந்த சிங்கள மக்கள் இப்போது போரில் வறெறி என்ற மயக்கத்திலிருந்து விடுபடும் நிலை ஏற்பட்டது. அவ்வாறே விடுதலைப் புலிகளை மையப்படுத்திய தமிழ் தேசிய அரசியலின் ஆதிக்கம் சிதைந்து வருகிறது. இந்த உடையுகள் இன்னொரு பரேனவாதத்தினதும் இன்னொரு குறுந்தேசியவாதத்தினதும் எழுச்சிக் கு வழிகோலாத விதமாகப் புதிய ஜனநாயகப் புரட்சிக் கான இயக்கத்தாகக் கட்டியெழுப்ப வேண்டியுள்ளது.

எந்தப் புரட்சிகரக் கட்சியும் கட்டியெழுப்ப முனையும் ஐக்கிய முன்னணியும் அடிப்படையான விடயங்களில் சந்தர்ப்பவாதச் சமரசங்கட்கு இடமளித்தால், அது, முடிவில், அந்த ஐக்கிய முன்னணிக் குத் அதைக் கட்டியெழுப்ப முனையும் புரட்சிகரக் கட்சிக் குத் கடுகவே அமையும். இது வரலாற்றில் நாம் பன் முறை கண்ட உண்மை.

நிச்சயமாக, நாட்டில் உள்ள ஓரே மாக்சிய லெனினியக் கட்சியையும் பிற மாக்சியவாதக் குழுகளையும் தனிமனிதர்களையும் ஒரு அணிக் குட் கொண்டுவரும் முயற்சியும் பரந்துபட்ட ஐக்கிய முன்னணியின் நோக்கங்களுடன் பொருந்தி வருகிறது. எனினும், எந்த ஐக்கிய முன்னணியும் பரேனவாதம், குறுந்தேசியம், தரகு மதலாளியம், ஏகாதிபத்தியம், அந்நிய மலோதிக்கம் என்பனவற்றுடன் எவ்விதமான சமரசத்திற்கும் இடமில்லாதவாறு அமைவது அதி முக்கியமானது.

மாக்சிய லெனினியவாதிகளையும் அமைப்புகளையும் எதிர்நோக்கும் பணி பரேனவாதம். அது கடினமானதுமாகும். ஆனால் நிலமைகளை சாதகமாக மாற்றத் தொடங்கியுள்ளன. நேர்மையும் நிதானமும் நல்ல சக்திகளை அவணைத்துச் செல்லும் ஆற்றலுமே அந்த நிலமைகளைச் சரிவரப் பயன்படுத்த உதவுவன.

சி. சிவசேகரம்